

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

26. marts 2010

**Besvarelse af spørgsmål 3 ad L 125 stillet af Erhvervsudvalget
17. marts 2010 efter ønske fra Ole Vagn Christensen (S)**

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes oplyse, hvad der er gjort m.h.t. forebyggelse, som kan reducere trappemodellens konsekvenser over for lodsejerne. I den forbindelse bedes ”Strategi for tilpasning til klimaændringer i Danmark”, jf. Stormflodsrapportens bilag 6.9 (s. 121) inddraget.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Den med lovforslaget foreslåede erstatningsmodel skal sikre incitamenter til omkostningseffektiv klimatilpasning både i forbindelse med placering af nybyggeri og gennem anlæg af forebyggende foranstaltninger. Det vil sige forebyggelse, hvor den forventede økonomiske gevinst mere end opvejer de samfundsmæssige omkostninger.

Et enigt stormflodsudvalg fremlagde forslaget til en ny erstatningsmodel, hvorefter selvriskoen vokser ved gentagne oversvømmelser af samme ejendom. Stormflodsudvalget anså denne model for at være det bedste opnåelige alternativ til bestemmelserne om udsat beliggenhed og om pålæg, der administrativt kan gennemføres uden, at administrationen fordyres væsentligt.

Erfaringerne har vist, at disse to bestemmelser er vanskelige og dyre at administrere, og at de til en vis grad indebærer et element af vilkårlighed i afgørelserne om erstatning.

Som det fremgår af Stormflodsrapportens bilag 6.9, er forebyggelse overordnet set den enkelte lodsejers ansvar. I bilaget oplyser Klima- og Energiministeriet dog, at Kystdirektoratet ved forespørgsel anbefaler en laveste højde på bygningers sokler samt laveste digehøjde. Disse anbefalede højder indeholder et tillæg for den forventede fremtidige havniveau-stigning.

Udvalget var opmærksom på, at i nogle tilfælde kan hensigtsmæssig forebyggelse bedst gennemføres i et samarbejde mellem flere lodsejere, eksempelvis i form af anlæg af et dige. Det økonomiske incitament til forebyggelse vil i den foreslåede nye erstatningsordning være styrket for alle lodsejere og dermed styrkes tilskyndelsen til at opnå enighed om eventuel forebyggelse også.

De foreslåede ændringer i erstatningsmodellen, herunder selvriskoprocenterne i trappemodellen, afbalancerer hensynet til at sikre et tilstrækkeligt incitament til forebyggelse og hensynet til, at ordningens karakter af katastrofesikringsordning fortsat bibeholdes.

Trappemodellen indebærer, at selvriskoen vokser anden og tredje gang en ejendom rammes af stormflod. Fra og med 3. oversvømmelseshændelse, er selvriskoen uforandret. Det er dog kun oversvømmelser som følge af vandstandshøjder, der statistisk forventes at indtræffe sjældnere end hvert 20. år og hyppigere end hvert 50. år, der tæller med, og udløser højere selvrisiko. Som i den nuværende ordning udløser vandstande, der statistisk forventes at indtræffe hyppigere end hvert 20. år, ikke erstatning. Vandstandshøjder, der statistisk forventes at indtræffe sjældnere end hvert 50. år, fører altid til anvendelse af den lavest mulige selvrisiko, dvs. højst mulig erstatning.

I tabellen er vist, hvorledes selvriskoen afhænger af type af ejendom og antallet af forudgående oversvømmelser.

Skadesbegivenhed	Løsøre	Helårsbeboelse	Sommerhus /erhverv
-----selvriskoprocent-----			
Vandstandens sjældenhed:			
20 år < 50 år			
- 1. hændelse	10	8	13
- 2. hændelse	10	13	18
- 3. hændelse	10	18	23
sjældnere end 50år	10	8	13

Kilde: Stormflodsudvalget: Rapport om revision af stormflodsordningen, nov. 2009

Samtidig foreslog udvalget, at de skadesopgørelses- og værdiansættelsesprincipper, der anvendes i stormflodsordningen, tilpasses til principperne i almindelige skadesforsikringsaftaler. Denne tilpasning vil isoleret set indebære højere erstatningsbeløb end i den nuværende stormflodsordning.

Samlet set medfører de to beskrevne ændringer, at erstatningerne i almindelighed kan forventes at være *højere* ved første oversvømmelseshændelse, på samme niveau ved anden hændelse og først ved tredje hændelse *lavere* end i den nuværende erstatningsordning. Statistik set kan der altså forventes at gå 60 år fra lovens ikrafttræden, til der første gang indtræffer en stormflodsoversvømmelse, som medfører lavere erstatning end i den nuværende ordning.

Regeringens klimatilpasningsstrategi indeholder i øvrigt en række tværgående initiativer, som kan bistå borgerne i tilpasningsindsatsen. Det drejer sig bl.a. om informationsindsatsen i regi af Klimatilpasningsportalen samt om en forskningsfaglig strategi, der skal sikre, at den danske klimaforskning i større omfang fokuserer på klimatilpasning.